

Arrest

nr. 182 941 van 24 februari 2017
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Togolese nationaliteit te zijn, op 23 februari 2017 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing waarbij zijn verblijfstitel wordt gesupprimeerd van 15 december 2016.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat J. HARDY verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende op 28 februari 2006 een aanvraag tot verblijf in, in functie van zijn Belgische echtgenote. Hij werd daarop in het bezit gesteld van een identiteitskaart voor vreemdelingen, geldig tot 27 juli 2011.

Op 28 juli 2006 werd hij in het bezit gesteld van een identiteitskaart voor vreemdelingen, geldig tot 27 juli 2011.

Op 2 januari 2009 scheidden verzoeker en zijn echtgenote uit de echt. De echtscheiding werd overgeschreven op 15 januari 2009.

Verzoeker werd op 17 november 2009 in het bezit gesteld van een C-kaart, geldig tot 3 november 2014. Op 24 juni 2011 werd de C-kaart gesupprimeerd.

Op 23 mei 2012 werd verzoeker opnieuw in het bezit gesteld van een C-kaart, geldig tot 18 april 2017. Die C-kaart werd gesupprimeerd op 15 december 2016. Dit is de bestreden beslissing.

Op 14 februari 2017 wordt verzoeker door de grensinspectie op de luchthaven van Zaventem staande gehouden. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt diezelfde dag een beslissing tot teruggrijping. Deze beslissing wordt door verzoeker aangevochten met een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bij de Raad gekend onder het nr. 200 809.

“TERUGDRIJVING

Op 14.02.2017 om 10u30, aan de grensdoorlaatpost werd door ondergetekende, M.M., Hoofdinspecteur de heer / mevrouw :

naam A. voornaam I. K.

geboren op 02.06.1977 te Lomé geslacht (m/v) Mannelijk

die de volgende nationaliteit heeft Togo

houder van het document nationaal paspoort van Togo nummer [...]

afgegeven te DGDN, Lome op : 17.07.2013

houder van de Belgische verblijfstitel nr. B [...] van het type C afgegeven door gemeente Chaudfontaine geldig van 18.04.2012 tot 18.04.2017

afkomstig uit Lome met SN278 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht), op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

[...]

X (C) Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°)

Reden van de beslissing: Betrokkene is in het bezit van een geldig paspoort van Togo en legt een Belgische verblijfstitel n° B [...] voor. Op basis van de gegevens in het rijksregister blijkt dat betrokkene op 13.12.2016 van ambtswege werd afgevoerd en dat op 15.12.2016 zijn verblijfstitel werd gesupprimeerd. Zodoende beschikt betrokkene niet over een geldig grensoverschrijdend/visumvervangend document voor binnenkomst op het Schengengrondgebied.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij heeft geen nota ingediend.

3. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

De verwerende partij stelt ter zitting dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid onontvankelijk is omdat de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel is.

Gelet op de in het arrest nr. 179 108 van 8 december 2016, gewezen in Algemene Vergadering, vermelde twee lezingen die mogelijk zijn van artikel 39/82, §1 juncto artikel 39/82, §4, tweede lid, van de Vreemdelingenwet en de om deze reden in het voormeld arrest gestelde prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof, dient in afwachting van het antwoord van dit Hof, voorlopig aangenomen te worden dat de exceptie niet weerhouden wordt. De behandeling van de vordering wordt voortgezet, waarbij nagegaan wordt of voldaan is aan de grondvoorwaarden voor de vordering tot schorsing, vastgesteld in de vreemdelingenwet (zie in dezelfde zin RvS 13 januari 2004, nr. 127.040).

4. Over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

4.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

4.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

4.2.1. De Raad wijst er op dat de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid een uitzonderlijk en ongewoon karakter heeft. De toepassing van deze procedure verstoort immers het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en herleidt de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum. Het beroep op een dergelijke procedure moet dus de uitzondering blijven.

Om relevant te zijn, moet de uiteenzetting die het uiterst dringend karakter van de vordering tot schorsing rechtvaardigt, aantonen dat er een imminent gevaar dreigt dat van die aard is dat de gewone schorsingsprocedure niet op een efficiënte wijze zou kunnen voorkomen dat het aangevoerde ernstige nadeel zich zou voordoen.

4.2.2. Verzoeker voert, ter staving van het uiterst dringende karakter van de vordering, aan dat hij wordt vastgehouden met het oog op zijn terugdrijving.

4.2.3. Wanneer verzoeker ontnomen werd met het oog op haar verwijdering, maakt zij het voorwerp uit van een verwijderingsmaatregel waarvan de uitvoering nakend is. In dit geval moet worden aangenomen dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel, volgens de gewone schorsingsprocedure, te laat zou komen en niet effectief zou zijn, temeer nu het precies de thans bestreden beslissing is die de grond vormt voor de beslissing tot terugdrijving.

4.2.4. Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

4.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

4.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig het voormelde artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder "middel" wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

4.3.2. De toepassing van deze voorwaarde

4.3.2.1. In het eerste middel voert verzoeker aan dat er geen enkele wettelijke basis is voor het nemen van een beslissing tot supprimeering van de verblijfstitel zoals deze die thans wordt aangevochten, op grond van het feit dat verzoeker van rechtswege zou zijn afgevoerd door de gemeentelijke diensten van zijn (voormalige) verblijfplaats.

4.3.2.2. Verzoeker is een gevestigde vreemdeling, die op 23 mei 2012 in het bezit werd gesteld van een C-kaart, geldig tot 18 april 2017.

Op het eerste gezicht moet worden vastgesteld dat er in het administratief dossier geen spoor is van een beslissing tot supprimeering van verzoekers verblijfstitel. Uit de gegevens van de zaak 200 809 blijkt evenwel dat deze beslissing werd genomen, nu ze de rechtsgrond zou vormen voor de terugdrijving waarvan verzoeker het voorwerp uitmaakt. Hoewel uit deze laatste beslissing blijkt dat de beslissing om verzoekers verblijfstitel te supprimeren is ingegeven door een afvoering van rechtswege, hebben zowel verzoeker als de Raad het raden naar de juridische grondslag waarop deze beslissing rust. Een en ander klemt des te meer nu prima facie in de Vreemdelingenwet niet is voorzien in de mogelijkheid tot het "supprimeren" van een verblijfstitel, laat staan van de rechtsgronden daartoe en de rechtsgevolgen ervan. Dit terwijl luidens artikel 18, §1 van de Vreemdelingenwet "de geldigheidsduur van de machtiging tot vestiging en van de status van langdurig ingezetene onbeperkt" is, onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 19 van diezelfde wet, waarin wordt bepaald dat een vreemdeling die houder is van een geldige Belgische verblijfs- of vestigingsvergunning en het land verlaat, gedurende een jaar recht heeft op terugkeer in het Rijk.

Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker België heeft verlaten op 10 december 2016 en is teruggekomen op 13 februari 2017. Hij heeft de tijdsperiode van een jaar dus geenszins overschreden, zodat deze bepaling niet van toepassing is.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker lijkt te kunnen worden bijgetreden waar hij betoogt dat er geen wettelijke basis is voor het nemen van een beslissing waarbij zijn verblijfstitel wordt gesupprimeerd. De verwerende partij heeft geen nota ingediend en heeft er dus voor geopteerd om in deze geen verweer te voeren. Het eerste middel is ernstig.

4.3.3. Aan de tweede cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

4.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

4.4.1. Over de interpretatie van deze wettelijke voorwaarde

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag de verzoekende partij zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Ze dient integendeel zeer concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

Verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

4.4.2. De beoordeling van deze voorwaarde

4.4.2.1. Verzoeker wijst op de consequenties die de bestreden beslissing heeft, onder meer op zijn privéleven, nu hij zich de toegang geweigerd ziet tot het grondgebied van het land waar hij reeds gedurende meer dan tien jaar legaal verblijft, en waar hij zich dus de toegang tot zijn eigen woning ontzegd ziet. Voorts wijst hij erop dat het hem onmogelijk wordt gemaakt om zijn professionele werkzaamheden te hervatten, zoals voorzien, op 24 februari 2017 omdat hij door de beslissing niet meer legaal zou mogen werken.

4.4.2.2. Ieder redelijk denkend mens ziet onmiddellijk in dat de verzoekende partij door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan.

4.4.3. Aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is voldaan.

4.5. Gezien aan de drie cumulatieve voorwaarden is voldaan, wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing tot supprimeering van verzoekers verblijfstitel bevolen.

5. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing waarbij verzoekers verblijfstitel wordt gesupprimeerd van 15 december 2016 wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig februari tweeduizend zeventien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. HEIRBRANT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. HEIRBRANT

A. WIJNANTS